

Un altre naufragi lluny de casa

Fluix partit d'un Llagostera que continua sense saber el que significa guanyar quan li toca jugar lluny de l'estadi

Iago Bouzón va batre René amb aquesta rematada per marcar l'1-0 ahir a Tarragona.

CARLES ROSELL TARRAGONA. ENVIAT ESPECIAL.

A Tarragona, tampoc. En el partit del morbo, el Llagostera no va ser capaç d'estrenar el seu caseller de victòries a domicili. Fluix partit dels d'Oriol Alsina, que es van veure superats en tot moment pel Nàstic. El gol de Iago Bouzón als 23 minuts i l'absurda expulsió

d'Alberto Escassi van complicar, i molt, les coses a un equip que en cap moment va mostrar ni un sol argument per pensar en el miracle.

El guió estava escrit. Dies enrere, ja s'intuïa què és el que podia passar a Tarragona. Si més no, durant els instants previs i també en els primers compassos. Predir quin seria el resultat final era del tot impossible, però estava cantat que el Llagostera no només es trobaria un ambient hostil a les graderies, sinó també amb un rival que sortiria en tromba des del primer segon. Així va ser. Esperonat per una afició que no va estalviar cap crit, insult i retret cap als gironins, especialment cap al seu tècnic, Oriol Alsina, el Nàstic va sortir a totes i en tots els sentits. Va lluitar cada pilota com si fos l'última, va posar els cinc sentits cap a la porteria defensada per René i va pujar les revolucions fins al límit. El Llagostera sabia que li tocava patir. Va sortir al Nou Estadi amb un onze més defensiu i conservador que no pas creatiu. Va optar per esperar al darrere, per defensar-se amb unghes i dents i per sortir al contracop quan pogués. Les cartes eren al damunt de la taula.

Un parell de picabaralles en què va ser-hi present Àlex de Groot, passat de voltes des del xiulet inicial, van ser la targeta de presentació d'un Nàstic que va començar a avisar ben aviat. Mossa, al minut 7, va internar-se per la banda esquerra i va posar la pilota al cor de l'àrea perquè De Groot rematés massa desviat. Els tarragonins collaven i els d'Alsina, que tenien en l'omnipresent Jordi Masó el seu millor home, es defensaven com podien. Tancats al darrere, els gironins tenien en la pilotada llarga i el contracop els seus únics arguments. Chumbi i Juanjo estaven massa sols a dalt, Ríos feia el que podia per l'esquerra i Querol, objecte de bona part dels insults provinents des de la graderia, es mostrava imprecís en cada pilota que tocava. El reusenc va provocar una targeta a groga a Rocha al primer quart d'hora en l'única acció de mèrit del Llagostera, desaparegut i amagat a la cova.

El Nàstic, mentrestant, anava a la seva. Tenia la pilota, s'acostava amb facilitat al camp contrari i era qüestió de temps que arribés amb perill a la porteria de René. Emanà, un dels jugadors grana més destacats, va provar fortuna al minut 16 però el seu xut, sec i potent, va marxar massa creuat. Al 17, era Palanca el que l'enviava a fora quan ho tenia tot de cara per dirigir l'esfèrica entre els tres pals. Es mastegava la tragèdia per al Llagostera,

que es defensava com podia. No hi havia manera de crear perill, així que els d'Alsina multiplicaven esforços en defensa per rebutjar cada intent d'atac del seu rival. Fins que al minut 23, el Nàstic va marcar. En un servei des de la cantonada, Iago Bouzón va rematar la pilota centrada al cor de l'àrea al travessar. L'esfèrica va quedar morta i el mateix jugador, més ràpid que ningú, va avançar-se al seu marcadore una vegada més i, de cap, va anotar el 1-0. El Nou Estadi esclatava. El partit es posava coll amunt per als gironins.

Amb el marcadore en contra, calia fer un pas endavant. La recepta dels primers 23 minuts no havia funcionat i ara tocava agafar una mica la iniciativa, però el Nàstic no havia quedat satisfet i la seva prioritat era marcar el segon. El guió no va canviar, la pilota va ser per als locals i als blaugrana no els va tocar cap més remei que seguir ben tancats al darrere. Si la missió era aguantar el resultat i sorprendre al contracop, el guió es va desestabilitzar quan, tot just passada la mitja hora de joc, Escassi va veure la segona groga. El malagueny, una setmana enrere, havia declarat que tenia "moltes ganes" de jugar un partit com el d'ahir a Tarragona. A l'hora de la veritat, va fer dues faltes absurdes que van perjudicar, encara més, als seus. Amb un migcampista menys i el marcadore en contra, Alsina va sacrificar Chumbi donant entrada a Pitu. No es va notar cap canvi, però sí que és cert que el Llagostera va gaudir d'una bona ocasió per empatar. Al 42, Aimar va penjar una pilota a l'àrea i allà Juanjo, tot sol, va rematar massa alt. La resposta va ser calcada: Xavi Molina, en un córner, tampoc va trobar porteria.

Si la recepta d'Alsina era intentar refredar el partit, defensar durant els primers compassos del segon temps i mirar d'empatar en el moment oportú, els plans se li'n van anar en orris ben aviat. El Nàstic, que seguia a la seva, va prémer l'accelerador només de sortida. Sabent que jugaven amb superioritat per l'expulsió d'Escassi, els grana volien rematar la feina per la via ràpida i ben aviat s'hi van posar a intentar-ho. De Groot va protagonitzar el primer avís al minut 47, però la rematada del davanter del Nàstic va marxar desviada quan la graderia ja cantava el gol. Més encertat va estar el públic dos minuts després. Aquest cop ja no hi va haver dubtes. Rayco va relatar al fons de la xarxa una gran acció d'Emaná, que va desfer-se del seu marcadore per velocitat i que va posar la pilota al cor de l'àrea perquè el 10 grana, després d'un petit embolic, fes pujar el 2-0 a l'electrònic.

Complicat per al Llagostera. Encara més. Amb un home menys i per sota al marcadore, Alsina va decidir cremar totes les seves naus. Primer va donar entrada a Benja, que va rellevar Juanjo. I una estona més tard, prescindia de Ríos Reina i donava l'alternativa a Jesús Imaz, que reapareixia així després d'una lesió. Abans d'aquest últim canvi, el Nàstic havia fregat el gol en més d'una ocasió. No gaudia d'ocasions claríssimes, però el tempo del partit era seu i les arribades a l'àrea contrària, també. Rayco, l'autor del 2-0, va rematar massa forçat a porta i el seu xut va perdre's pel costat esquerre de René. A tot això, el públic s'ho passava pipa. Acompanyava cada possessió dels seus amb els habituals olé, olé!, feia escarni cada cop que Querol perdia una pilota i recordava al Llagostera que el seu destí seria la Segona B si seguia amb aquesta trajectòria erràtica, amb el Llagostera ja rendit, el Nàstic va tenir el tercer en dues ocasions.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2015/11/23/naufragi-lluny-casa/754520.html?utm_source=rss